

Одлука којом се продужава мандат Комисије за реформу у области одбране

Користећи се овлашћењима која су високом представнику дата чланом V Анекса 10 (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем високи представник “помаже, када високи представник то оцијени неопходним, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака са конференције Савјета за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којима је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када то оцијени неопходним”, о одређеним питањима, укључујући и (према подставу (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелом подручју Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се на члан V.5(a) Устава Босне и Херцеговине, у којем се наводи, између осталог, да “сваки члан Предсједништва има, по службеној дужности, овлашћење за цивилну команду над оружаним снагама” и да “Све оружане снаге у Босни и Херцеговини дјелују у складу са суверенитетом и територијалним интегритетом Босне и Херцеговине”;

Узимајући у обзир члан V.5(б) наведеног Устава, у којем се наводи да “чланови Предсједништва бирају Стални комитет за војна питања са циљем координације активности оружаних снага у Босни и Херцеговини”;

Свјесни обавеза Босне и Херцеговине у складу са Кодексом понашања о политичко-војним аспектима сигурности Организације за сигурност и сарадњу у Европи, укључујући и обавезе које се односе на демократско-политичку контролу оружаних снага;

Имајући на уму обавезе у области одбране које су органи власти Босне и Херцеговине преузели 28. јануара 2003. године у присуству политичких директора Управног одбора Савјета за имплементацију мира, нарочито обавезе да “се спроведу реформе у области одбране које ће убрзати интеграцију БиХ у европску породицу држава, те земљу као и шири регион учинити стабилнијим у дугорочном периоду” те да “се ојачају оне институције на државном нивоу које врше цивилну команду и контролу над војним снагама у БиХ, у складу са највишим међународним стандардима”;

Свјесни чињенице да је Комисија за реформу у области одбране, која је успостављена 9. маја 2003. године Одлуком високог представника, интензивно и на професионалан начин радила како би израдила Закон о одбрани БиХ и измјене и допуне на ентитетске уставе које је потом усвојила Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, те законодавна тијела Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске;

Свјесни такође чињенице да је Комисија за реформу одбране начинила важне кораке у даљој имплементацији реформе у области одбране у 2004. години;

Узимајући у обзир чињеницу да је на састанку земаља чланица Сјеверноатлантског вијећа на министарском нивоу одржаном 9. децембра 2004. године констатовано да је Босна и Херцеговина “у области реформе одбране остварила неке помаке од Истанбулског самита” али да се “захтијевају побољшања у

сигурносним структурама и структурама за спровођење закона у Босни и Херцеговини, у складу са захтјевима из Истанбула”.

Узимајући даље у обзир да су шефови земаља и влада чланица Сјеверноатлантског вијећа, на самиту 28. јуна 2004. године, апеловали на Босну и Херцеговину да оствари “сталан напредак према успостави једне војне силе”;

Даље констатујући да је генерални секретар НАТО-а упутио писмо Предсједништву Босне и Херцеговине 16. децембра 2004. године у којем је апеловао да се предузму системске реформе које ће Босни и Херцеговини омогућити да у потпуности сарађује са Хашким трибуналом укључујући и то да брже почне јачати државни ниво команде и контроле тиме што ће надлежност ентитетских министарстава одбране и команди пренијети на одговарајуће државне одбрамбене институције;

Имајући у виду Коминике од 3. децембра 2004. године, којим је Управни одбор Савјета за имплементацију мира пружио подршку “продужењу мандата Комисије за реформу у области одбране до краја 2005. године, под копредсједавањем министра Радовановића и др. Рафија Грегориана, под оперативном одговорношћу штаба НАТО-а у Сарајеву”;

Имајући даље у виду да би ово продужење мандата требало да се реализује у контексту систематског преноса одговорности са Комисије за реформу у области одбране на Министарство одбране Босне и Херцеговине када то Министарство постане у потпуности оперативно. У том погледу, Управни одбор је апеловао на министра Радовановића да као приоритет заврши активности на кадровском попуњавању Министарства одбране Босне и Херцеговине.

Имајући даље у виду да је Управни одбор нагласио потребу да се на основу већ постигнутог направе даљи помаци те позвао органе власти Босне и Херцеговине да појачају своје активности у обезбјеђењу потребних средстава којима би Држава Босна и Херцеговина вршила пуну и ефикасну команду и контролу над

Оружаним снагама Босне и Херцеговине путем оперативних и административних ланаца командовања;

Прихватајући да ће бити потребна помоћ органима Босне и Херцеговине и њеним ентитетима као и координација између њих уколико Босна и Херцеговина жели реализовати НАТО-ове услове за приступ у Партнерство за мир и успоставити једну војну силу, те да би Комисија за реформу у области одбране требало да настави са координацијом међународних и домаћих напора у области реформе одбране;

Узевши у обзир, констатујући, те имајући на уму све претходно поменуто, високи представник доноси следећу:

ОДЛУКУ

КОЈОМ СЕ ПРОДУЖАВА МАНДАТ

КОМИСИЈЕ ЗА РЕФОРМУ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ

Члан 1.

Мандат Комисије за реформу у области одбране Босне и Херцеговине (Одлуке Високог представника бр. 139/03, бр. 188/04 и бр. 212/04, «Службени гласник БиХ», 14/03, 4/04 и 26/04, у даљем тексту: «Комисија»), у саставу како је то дефинисано у члану 3. ове Одлуке, овом Одлуком се продужава и дефинише у складу са истом.

Мандат Комисије, између осталог, укључује помоћ Босни и Херцеговини у погледу даље имплементације њених препорука и надзор над реализацијом захтјева Организације Сјеверноатлантског савеза (у даљем тексту НАТО-а) у погледу приступа у Партнерство за мир и помака према успостави једне војне силе за Босну и Херцеговину.

Члан 2.

Комисија ће испитати и предложити законске и институционалне мјере које су потребне да би се унаприједила контрола и команда на државном нивоу, промовисала сарадња са Међународним кривичним трибуналом за бившу Југославију (у даљем тексту: МКСЈ), постигла фискална одрживост, ојачао парламентарни надзор и промовисала успостава једне војне силе путем преноса надлежности ентитетских министарстава одбране на ниво државе Босне и Херцеговине, те спровеле даље препоруке Комисије тако што ће, *између осталог*:

1. Донијети мјере за јачање команде и контроле над Оружаним снагама и институцијама одбране Босне и Херцеговине на државном нивоу.
2. Донијети мјере да се обезбиједи сарадња институција одбране и Оружаних снага Босне и Херцеговине са МКСЈ.
3. Пратити благовремено именовање особља на све позиције у Министарству одбране Босне и Херцеговине, Заједничком штабу Босне и Херцеговине, Оперативној команди Босне и Херцеговине, и заједничким јединицама Босне и Херцеговине, укључујући војну обавјештајну дјелатност и структуре за деминирање.
4. Пружати подршку даљој успостави нових институционалних структура које ће створити функционалан и савремен одбрамбени систем. Ово укључује пренос надлежности са ентитетских министарстава одбране, Генералштаба Војске Републике Српске и Заједничке команде Војске Федерације на ниво Босне и Херцеговине, те, у складу с тим, и распуштање ентитетских министарстава одбране и команди на нивоу ентитета.
5. Пружати помоћ у изради, усвајању и спровођењу јединственог буџета за одбрамбену структуру Босне и Херцеговине, чиме ће се омогућити благовремена имплементација препорука Комисије и стандарда за програм Партнерство за мир на нивоу Државе Босне и Херцеговине и ентитета, укључујући мјере које ће се усвојити у складу са увођењем пореза на

додатну вриједност и јединственог државног рачуна.

6. Пружати помоћ органима власти Босне и Херцеговине и ентитета у реорганизацији нове структуре оружаних снага БиХ, укључујући утврђивање и елиминисање материјалних, институционалних и кадровских вишкова између ентитета и између ентитета и државе Босне и Херцеговине, разматрање одрживости, сврхе и структуре резервног састава и регрутног састава, односно војног рока, рационализације институција одбране Босне и Херцеговине на финансијски остварљив ниво у складу са стандардима НАТО савеза и израду дугорочног финансијског плана који ће обезбиједити систем за државни и ентитетски буџет за одбрану и јединствен систем управљања одбрамбеним ресурсима.

7. Пружати подршку органима власти Босне и Херцеговине и ентитета у остваривању интероперабилности и једнаких услова службе унутар цјелокупних Оружаних снага Босне и Херцеговине, укључујући израду и реализацију система за управљање персоналом и људским ресурсима за Оружане снаге Босне и Херцеговине.

8. Помагати у успостављању и имплементацији оперативних стандарда за Оружане снаге Босне и Херцеговине у извршењу војних мисија и операција, укључујући и јединствену политику обуке, те програм за рјешавање потреба колективне обуке (укључујући како обуку особља и обуку јединица тако и вјежбе) у складу са стандардима НАТО-а.

9. Пружати помоћ у активностима на ажурирању Безбједносне политике Босне и Херцеговине и Одбрамбене политике Босне и Херцеговине у складу са реформама које су предузете или одobreне.

10. Установити додатне реформе потребне за даље успостављање једне војне силе и стабилизацију свеукупне безбједносне ситуације, укључујући и утврђивање будуће реформе за пренос војних потенцијала и надлежности на државни ниво.

Члан 3.

Комисија ће се састојати од двојице копредсједавајућих, једног потпредсједавајућег, те следећих чланова:

1. Предсједавајући и два замјеника предсједавајућег Заједничке комисије за сигурност и одбрану Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине;
2. Министри одбране Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине.

НАТО, Европска унија, снаге Европске уније (ЕУФОР) се такође позивају да именују по једног представника у Комисију.

Копредсједавајући могу именовати нове чланове у Комисију након што захтјев који се у ту сврху поднесе високом представнику буде одобрен.

Члан 4.

Руска Федерација, Сједињене Америчке Државе и Турска, као представник Организације исламске конференције, могу именовати по једног сталног посматрача у Комисију.

Копредсједавајући могу такође позвати експерте да пруже стручно мишљење и доказе на састанцима Комисије, уколико то буду сматрали неопходним у циљу испуњења мандата Комисије како је то предвиђено овом Одлуком.

Члан 5.

Начелник Заједничког штаба Босне и Херцеговине ће бити главни војни савјетник Комисије. Копредсједавајући могу позвати друге високе војне офицере да присуствују састанцима Комисије као савјетници.

Европски центар за безбједносне студије *Георге Ц. Марсхалл* ће бити позван да у Комисију именује члана са статусом посматрача.

Копредсједавајући могу именовати и друге савјетнике/посматраче како буду оцијенили потребним у сврху испуњења мандата

Комисије наведеног у овој Одлуци.

Члан 6.

Високи представник ће именовати копредсједавајућег Комисије из реда представника НАТО-а. Министар одбране Босне и Херцеговине ће бити други копредсједавајући Комисије. Директор Одјела за сигурносну сарадњу Организације за безбједност и сарадњу у Европи ће вршити дужност потпредсједавајућег Комисије.

Члан 7.

Копредсједавајући ће бити одговорни за руковођење радом Комисије. Они припремају распоред рада и процедуре рада, те сазивају састанке Комисије, који се могу одржавати како то буде потребно на локацијама на цијелој територији Босне и Херцеговине. Неће бити потребан никакав одређен кворум да би се одржао састанак Комисије.

Потпредсједавајући ће вршити функцију предсједавајућег у одсуству копредсједавајућих.

Члан 8.

Предсједавајући могу основати Одбор замјеника чији ће задатак бити координација подршке и помоћи Комисији у вези са питањима која се односе на спровођење ове Одлуке.

У случају да се Одбор замјеника оснује у складу са ставом 1. овог члана потпредсједавајући Комисије за реформу у области одбране ће вршити дужност предсједавајућег Одбора замјеник. Копредсједавајући могу именовати замјеника предсједавајућег или замјенике предсједавајућих Одбора замјеника, по потреби.

Чланове у Одбор замјеника именују копредсједавајући Комисије за реформу у области одбране.

Није потребан никакав одређен кворум да би се одржао састанак Одбора замјеника.

Члан 9.

Копредсједавајући Комисије за реформу у области одбране могу затражити формирање радних група и подгрупа како буду оцијенили потребним у циљу испуњења мандата Комисије који се наводи у овој Одлуци.

Члан 10.

Потребе Комисије за помоћним особљем и техничком помоћи утврдиће се накнадно.

Члан 11.

Комисија ће наставити са радом до краја 2005. године осим ако високи представник не одлучи другачије.

Члан 12.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и биће одмах објављена у «Службеном гласнику Босне и Херцеговине».

Сарајево, 31. децембар 2004. године

Пади Ешдаун

Високи представник